

lesbrief 34 Het belang van geworteld zijn in een traditie

Jaar 3 – lesbrief 34 Het belang van geworteld zijn in een traditie

door Kim Nataraja

We leven in een spannende tijd, waarin de lessen van de grote wereldgodsdiensten en wijsheidstradities in boeken, via leraren of het internet voor iedereen beschikbaar zijn. Dit maakt het mogelijk dat ons bewustzijn zich kan openen voor een bredere menselijke spiritualiteit. Alle belangrijke godsdiensten hebben veel overeenkomsten; in feite hebben alle afzonderlijke tradities ten diepste een gemeenschappelijke kern. Gottfried Leibnitz, de 17de-eeuwse Duitse filosoof, en later Aldous Huxley in de 20ste eeuw verwijzen hiernaar als de ‘Eeuwige Wijsheid’. Hierdoor zullen veel aspecten in de literatuur of in de woorden van leraren uit andere tradities in ons resoneren. Dit kan twee gevolgen hebben: het kan ons verstaan van onze eigen traditie verdiepen en verrijken, maar het draagt ook het gevaar in zich dat wij spirituele vlinders worden, die nectar nemen uit veel verschillende bronnen en er niet echt toe in staat zijn de vele rijke ideeën, die ons spiritueel wezen kunnen voeden, op ons in te laten werken.

Zijne Heiligheid de Dalai Lama legde er tijdens één van zijn grote bijeenkomsten in Bodh Gaya, waar Laurence Freeman en sommigen van ons participeerden aan een deel van het programma de ‘Weg van Vrede’ – een interreligieuze dialoog tussen onze Gemeenschap en Zijne Heiligheid –, de nadruk op dat het belangrijk is terug te keren naar de eigen wortels, omdat alle religieuze tradities in wezen dezelfde essentiële waarheid delen. Om dit te illustreren nodigde hij Laurence Freeman uit op het podium te komen als een voorbeeld, dat deze waarheid ook in het Christendom aanwezig is. Sindsdien brengt hij ditzelfde punt in veel van zijn internationale speeches vaak naar voren. Hoewel wij misschien de geloofsstructuur van de godsdienst van onze ouders afwijzen, zijn we toch gevormd door en geworteld in de cultuur en ideeën, die eruit voortkomen. Bovendien kunnen we nog steeds de gemeenschappelijke spirituele waarheid in onze eigen godsdienst ervaren door ons te verbinden in diep contemplatief gebed. In ‘Jesus, the Teacher Within’ legt Laurence Freeman deze manier van bidden als volgt uit: "een weg van stilte en zelfoverstijging, een weg van relatie en eenzaamheid, een weg van lezen zonder woorden, weten zonder gedachten." De overstijging van het ego is niet afhankelijk van een geloofsstructuur, maar van vertrouwen. Dit liefhebbende vertrouwende geloof stelt ons in staat ons ego-bewustzijn los te laten en ons – in ons geval – te verbinden met het bewustzijn van Christus, omdat "Meditatie, in het licht van het Christelijk geloof, een verdiepende ontmoeting is met de geest van Christus". De eerstgenoemde beschrijving van gebed zal op alle verschillende manieren van meditatie van toepassing zijn, maar het aspect van vertrouwend geloof en verbondenheid zal voor iedereen anders zijn. Wij verbinden ons ware zelf met Christus en een Boeddhist met zijn Boeddha natuur.

Zoals door Laurence Freeman aangehaald in ‘First Sight’ – zijn onderzoek naar geloofservaring –, zegt John Main dat meditatie een ‘weg van vertrouwen’ is, omdat "we onszelf moeten achterlaten voordat de ander verschijnt en zonder de garantie dat de ander zal verschijnen." (Word into Silence) We geloven dat Christus er is om ons te leiden en dat maakt het voor ons mogelijk het risico te nemen de stilte van ons ruimer bewustzijn te betreden. Zonder de relatie met Christus of een verlicht mens als de Boeddha, zouden we wel de stilte in kunnen gaan, maar kunnen afdrijven in ons eigen onbewuste met alle gevaren van dien.